ANUL III. — Nr. 876. EDIȚIA A DOUA SAMBATA, 6 IULIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuib strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioscul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 5 Iulie 1891

GUVERNUL

România 'n'a avut poate nicĭ o dată un guvern maĭ prost compus de cât cel actual. Incepênd cu reacționarismul cel maĭ despotic, trecênd prin îngâmfarea cea maĭ puțin întemeiată, prin micimea de suflet și sfîrșind cu desăvârșita îngustime de creier și cu o ignoranță rară în aceste vremurĭ, toate aceste nuanțe ale imperfecțiuneĭ omeneștĭ le găseștĭ reprezentate în cabinetul generaluluĭ Florescu.

De aceea nimenĭ nu trebue să se mire dacă guvernul acesta, ridicol prin compunerea sa și odios prin faptele și antecedentele sale, a putut să scape de o criză printr'o stratagemă atât de rușinoasă ca aceea întrebuințată de generalul Florescu în ziua închidereĭ Camerelor.

Venit la putere pe căĭ piezișe, carĭ l-aŭ silit să abdice de la puțina demnitate ce uniĭ îĭ atribuiaŭ încă, generalul Florescu nu va putea să se menție de cât aruncând peste bord rușinea de om și dându-se la expediente ca cel din ziua de 1 Iulie.

Deșertăciunea acestuĭ bătrân pare a fi așa de mare, în cât, pentru a putea să se mândrească în vacanțe prin streinătate cu titlul de președinte al consiliuluĭ, el a fugit dinaintea furieĭ majorităţeĭ, purtând în spate votul de blam al luĭ Ilariu-Matusalem și pe frunte stigmatul disgrațieĭ Parlamentuluĭ, care l-a silit să retragă creditul luĭ Lecomte de Nouy.

Nicĭ nu maĭ vrea să știe generalul Florescu de constituționalismul partidelor vechĭ; a și uitat declarațiile făcute la începutul guvernuluĭ sĕŭ, cum că are o majoritate *à toute épreuve.*

Guvernul acesta legalminte nu maĭ există, din momentul în care Camera a dat un vot de blam unuĭ ministru și a silit pe altul să'șĭ retragă un proiect de lege.

Generalul Florescu n'are majoritate în Cameră și — vorbind în stilul partidelor istorice — nu are decĭ majoritate nicĭ în țară.

Dacă rușinoasa fugă de la Cameră, în mijlocul alegereĭ uneĭ comisiunĭ și când știa că majoritatea îl va soma să se retragă, nu este o dovadă de lașitate ministerială; dacă votul de blam dat cu atâta ostentație luĭ Ilariŭ Isvoranu n'a putut să străbată nicĭ prin epiderma luĭ, nicĭ prin aceia a primuluĭ ministru, aceasta nu însemnează că țara, saŭ cel puțin partidele politice, sunt silite să suporte un guvern neconstituțional, numaĭ pentru că acesta are nerușinarea de a se *crampona* de putere cu orĭ-ce preț.

Dacă Regele Carol ar fi fost un Suveran constituțional și dacă, maĭ ales, n'ar fi atât de preocupat de intrigele amoroase din palatul sĕŭ, El ar fi trebuit să impue generaluluĭ Florescu ca să'șĭ lămurească pozițiunea, saŭ ar fi trebuit să consulte pe președințiĭ Camerelor și, aflând toată șubreda situație a primuluĭ sĕŭ ministru, să-ĭ ceară demisia.

Nu e vorbă, pentru țară n'ar fi nicĭ o mângăere, dacă în locul luĭ Florescu ar veni Catargiu și în locul luĭ Ilariu, Gherasi; dar orĭ cum, tot ar fi un bine dacă s'ar tăia poftele unor bătrânĭ decăzuțĭ, carĭ cred că țara e a lor de vecĭ.

Trebue trimis la muzĕŭ acest general de paradă, care crede că ajunge o figură decorativă pentru a face fericirea uneĭ națiunĭ.

Știŭ că e prea cu putință ca generalul Florescu să remâie președinte de consiliŭ nu numaĭ până la toamnă, dar chiar pe timpul sesiuneĭ ordinare, cu toate defectele luĭ, saŭ tocmaĭ din pricina defectelor, carĭ îl fac nesuferit. Pentru aceasta ajunge o bătaie din picior a Stăpânuluĭ, ajunge ca majoritatea cu veleităţĭ de independență să afle că o-dată cu Florescu se duce și puterea și atuncĭ..... nimenĭ nu va maĭ conspira nicĭ pe ascuns în contra luĭ Ilariŭ, iar Florescu și Esarcu vor fi salutațĭ cu metaniĭ cuvioase chiar de ceĭ maĭ recalcitranțĭ.

Guvernul generaluluĭ Florescu este nelegal și o rușine pentru epoca de progres în care trăim; așa e. Dar tocmaĭ acestea sunt titlurĭ carĭ îl recomandă bunelor grațiĭ ale Regeluĭ.

De aceea să nu ne așteptăm ca un guvern să cadă saŭ să vie pe cale constituțională, câtă vreme paza constituțieĭ e încredințată uneĭ santinele venale de origină prusacă.

Guvernul acesta va sta, cât 'ĭ va plăcea luĭ Carol I să'l ție; pe urmă va veni altul la fel și.... partidele politice se vor întrece în dinasticism.

G.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezământul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Directorul „MONITORULUI OFICIAL"

Cuconul Alexandru Cantacuzino, Directorul *Monitoruluĭ Oficial*, s'a supărat foc pe noĭ, pentru-că din când în când, 'l pișcăm câte puțin pentru nesăbuitele sale dispozițiunĭ.

L-am fi priceput, dacă în supărarea D-sale boierească ne-ar fi tras câte-va înjurăturĭ prin coloanele gazeteĭ oficiale, dar ca să oprească schimbul *Monitoruluĭ* cu *Adevĕrul*, asta zĕŭ 'mĭ dă dovezĭ, că de surda pretinde D-luĭ că e boier, când cere inferiorilor sĕĭ să 'ĭ zică: *Cuconul Alexandru!*

Un lucrător dat afară de boierul Cantacuzino—dupe 10 anĭ de slujbă astă-zĭ lucrător în tipografia noastră—ne spune că suprimarea foeĭ oficiale este motivată din lipsa de parale, pe care Directorul le-a cheltuit cu niște pustiĭ de dulapurĭ, și acum ne avênd cu ce plăti lucrul suplimentar al oamenilor, caută să facă cu d'asila abonamente, spre a eși la văpsea.

I-am venit în ajutor cu plata abonamentuluĭ nostru, și ca să-ĭ dovedim că suntem foarte mișcațĭ de necazurile sale și pentru a'l economisi, să nu cumpere ziarul nostru cu numĕrul, am dispus ca *Adevĕrul* să continue a fi expediat la *Direcția Monitoruluĭ;* iar dacă D. Cantacuzino va persista să'l refuze, îl vom înainta cu adresă formală prin Ministerul de Interne, potrivit legeĭ și regulamentuluĭ *Monitoruluĭ oficial.*

Editorul

Din cauză că *Agenția Română* ne trimite tot-d'auna telegramele târziŭ, suntem nevoițĭ a le publica, d'aci înainte la pagina III.

Un Parlament de Lazzaroni!

Nu ne-am făcut nicĭ o-dată iluziunĭ de gradul de cultură al Camerilor noastre, căcĭ, când știĭ că o apă isvorăște dintr'o mlaștină — ea e necurată și nesănătoasă. Ne-am mirat însă orĭ de câte orĭ s'aŭ putut furișa într'ânsele și câțĭ-va bărbațĭ— foarte puținĭ la numĕr — serioșĭ, culțĭ și independințĭ.

Dacă vr'un scriitor exotic, curios de a cunoaște instituțiile noastre politice, ne-ar întreba, care e menirea Camerelor noastre, într'o mare încurcătură ne-ar aduce. Căcĭ, am putea noĭ oare rĕspunde, cu mâna pe conștiință, că ea e aceea a celor-l'alte Parlamente europene? Saŭ că Camerele noastre reprezintă poporul măcar așa cum sunt reprezintate cele-l'alte națiunĭ din restul Europeĭ, în Parlamentele lor? Nu, și chiar ne vom feri a insulta într'un asemenea mod pe nefericitul popor român, pentru ale căruĭ nevoĭ reale noĭ negăm Camerelor actuale absolut orĭ și ce pricepere. Nu este doară Parlamentul nostru de cât o adunătură de oamenĭ fără știință, și ceea-ce e și maĭ rĕŭ, fără conștiință, care pentru 25 de leĭ pe zi ar rĕstigni încă o-dată pe Christos, dacă un guvern oare-care ar bine-voi a cere aceasta printr'un proiect de lege; o adunătură, care nu are de a face nimic cu poporul saŭ numaĭ atât cât are de a face lupul cu mielul; o adunătură, care nefiind de cât adevĕrata expresiune a corupțieĭ și a destrăbălăreĭ noastre politice—și nu a vroințeĭ maselor—ar trebui să inspire cel maĭ adânc desgust tuturor oamenilor de bine, fără deosebire de culoare politică. Da, nu hesităm de a întrebuința și termeniĭ ceĭ maĭ neparlamentarĭ față cu cea maĭ însemnată instituție din viața noastră politică.

Mărturisim că nu maĭ știm ce să facem. Să rîdem saŭ să plângem? Să vestejim tirania majorităţeĭ care în minoritate era altădată obstrucționistă, saŭ obstrucționizmul minorităţeĭ actuale, care în majoritate era odinioară așa de tirană? Să roșim când reprezentanțiĭ noștri adorm la discuțiile cele maĭ importante saŭ când deschid gura și 'șĭ daŭ aerul de cine știe ce oamenĭ marĭ și pricepuțĭ pe lumea asta?

Cine asistă la o ședință a Camerelor noastre, duce cu sine impresiunea că n'a asistat la desbaterile unuĭ Parlament, ci la un mare concurs de sofiștĭ banalĭ și ignoranțĭ.

Dacă am avea în Camerele noastre numaĭ opincĭ sadea, discuțiile n'ar putea fi maĭ naive și maĭ primitive, maĭ joase în ceea-ce privește valoarea lor întrinsecă. Așa de coruptă și așa de perversă e așa zisa noastră Reprezentanță națională!

Dar nu contra acesteĭ triste stărĭ de lucrurĭ pe care o deplângem din toată inima, ne ridicăm noĭ azĭ. Ceea ce voim să înfierăm prin articolul de față este numaĭ *ostentația* cu care ceĭ maĭ mulțĭ și tocmaĭ ceĭ maĭ mediocri dintre deputațĭ, se cred datorĭ a ne impune adânca lor ignoranță, fără fund și fără sfârșit ca oceanul.

Anomalia legilor care la noĭ e fără seamĕn, anarchia Parlamentară, scandalurile ce sunt vecșnic la ordinea zileĭ în Camerele noastre, toate, dar toate, nu sunt de cât o consecință logică a niveluluĭ cultural la care se află reprezentanțiĭ noștri. In cel maĭ înalt grad obscurĭ, aceștĭ oamenĭ aŭ obrăsnicia — da, obrăsnicia! — de a ne ferici și lumina, a ne impune părerile, experiențele lor de toate zilele și tristele dar *adâncele* lor convingerĭ.

Cine crede că exagerăm, n'are de cât să se adâncească în desbaterile Parlamentuluĭ nostru. Adâncească? O, nu. Ele sunt așa de superficiale că ajunge o aruncătură de ochĭ.

Noĭ nu credem să maĭ esiste în Europa încă o Cameră în care să ploae atâtea interpelărĭ, propunerĭ, amendamente, proiecte de legĭ, rezoluțiunĭ nechibzuite, fără rost și fără șir ca la noĭ. O adevĕrată ploaie tomnatică, când cerul e plumburiŭ de norĭ, când soarele nu maĭ poate rĕsbate, când câiniĭ tremură afară de frig, când nu'țĭ vine să ieșĭ din casă, ci stând la fereastră murmurĭ melancolic și abătut: Ce vreme! Ce vreme!....

Dintre nenumĕratele cazurĭ să citām unul tipic.

Pe timpul discuțieĭ tarifuluĭ, D. Ressu și-a emis părerea că *spre a încuraja agricultura—să se îndrepte spre sate populația ce prisosește în orașe!*

Noĭ dacă am fi fost în Parlament, am fi sprijinit din toate puterile noastre această piramidală „*idee*" dar cu o singură condiție: Inceputul să se facă cu D-l Ressu. D-sa cu luminele D-sale într'adevĕr prisosește în Cameră; ni se pare și la Galațĭ..... Ne temem numaĭ că va prisosi și la țară! ¾ din Camera actuală ar putea forma al doilea transport al populațieĭ ce prisosește.

Această *părere* ridicată la rangul de lege și riguros aplicată, ar fi într'adevĕr cea maĭ mare facere de bine pentru poporul român.

Dar serios vorbind, această *părere* e maĭ mult gravă de cât ridiculă; ea e tipică și caracteristică pentru „părerile" a uneĭ întregĭ pleiade de representanțĭ naționalĭ; ea e gravă fiind-că legile care emană de la ast-fel de luminate spirite sunt de maĭ înainte condamnate, cu toată sancțiunea din partea șefuluĭ statuluĭ, pentru singurul motiv că le lipsește sancțiunea minteĭ sănătoase.

Mirat te întrebĭ: n'a ros oare nimic dintele vremeĭ, care sfarmă stâncele de granit, din creerul D-luĭ Resu? Și dacă nu; cu ce oare pot contribui asemenea oamenĭ — ¾ din Camerele noastre semănând perfect deputatuluĭ gălățean — la deslegarea marelor probleme social-economice, care se impun cu o forță iresistibilă și poporuluĭ nostru? Cu ce oare pot contribui asemenea oamenĭ la prosperarea țăreĭ când și cele maĭ elementare cunoștințĭ constitue pentru dânșiĭ un mare semn de întrebare:

De sigur, aceștĭ deputațĭ ca oamenĭ ne sunt indiferențĭ și gradul lor de cultură nu ne privește. Dar eĭ fac tot ce le trăznește prin cap în numele țăreĭ, în numele poporuluĭ și atuncĭ lucrul se schimbă și devine cât se poate de grav.

Ingrijațĭ, peste măsură de îngrijațĭ de soarta și viitorul țăreĭ, ne întrebăm: unde ne pot duce asemenea corpurĭ legiuitoare? Unde?

De această dată să ne dăm seama și s'o amintim acelora care moralicește sunt responsabilĭ pentru asemenea Camere, ce de un șir de anĭ se perpetuă la noĭ.

Orĭ cât de mult ținem la o desvoltare pușnică, la o evoluție politică și social-economică, legile făcute de Parlamente c'acele ce se succed la noĭ, de atâta amar de vreme, ne ținînd cont de adevĕratele noastre nevoĭ, aflându-se în contrazicere cu progresul treptat și real ce facem, contrastând prea mult cu spiritul timpuluĭ, și cu cerințele culturale duc la urma urmeĭ, când răbdarea s'a sfârșit, la acele grozave erupțiunĭ vulcanice cunoscute în Istorie sub numele de revoluțiunĭ.

C. N.

DIN CALARAȘI

Cu privire la procesul de presă care s'a judecat în Călărașĭ la 2 Iulie, credem de prisos a maĭ adăoga pledoariile urmate dinaintea Curțeĭ, căcĭ din interogatorul luat acuzatuluĭ Poteceanu și din ordonanța judecătoruluĭ de instrucție reese în mod vĕdit ca Poteceanu n'a calomniat pe Petrescu directorul prefectureĭ, ci 'l a acuzat pe dreptate când a zis că acest slujbaș ia câte 3—400 leĭ de la toțĭ aceia pe care îĭ numește în slujbă.

Iată interogatorul

In ziarul *Adevĕrul* No. 765 din 9 Martie 91, este publicată o corespondență intitulată «junimiștiĭ din Călărașĭ», D. Toma Basilescu Administratorul ziaruluĭ declară că D-ta eștĭ autorul acestuĭ articol.

In această corespondență între altele se scrie că D-l Atanasie Petrescu Direct. Prefectureĭ, pentru orĭ ce slujbă ce da cuiva trebuia să fure 300-400 fr. după cum e și slujbulița.

E adevĕrat că D-ta eștĭ autorul aceluĭ articol? și în cazul că da, poțĭ să dovedeștĭ sarcinele care le puĭ în persoana D-luĭ Petrescu?

Jude instruc.
Eust. Constantinescu.
Gref. *Negreanu,*

Recunosc că eu sunt autorul Corespondențeĭ intitulată «Junimiștiĭ din Călărașĭ» și publicată în No. 765 din 9 Martie 91 al ziaruluĭ *Adevĕrul.*

Faptele pe care le atribuĭ D-luĭ Athanase Petrescu sunt adevĕrate, nu le pot însă dovedi astăzĭ, din cauză că D. At. Petrescu reprezentând Directoratul Prefectureĭ, ceĭ numițĭ de D-luĭ în slujbă și de la care a primit banĭ, n'ar putea spune adevĕrul, fiindu-le teamă să nu fie scoșĭ. **Pe lîngă acestea, adecă pe lîngă martorĭ, așĭ putea aduce și probe scrise de la persoanele jefuite de D-sa, nu socotește însă oportun.**

Acum a le da la lumină, căcĭ D. Petrescu ocupând o naltă funcțiune ar putea uza de influența sa, pentru a face pe aceĭ de la care emană probele să le tăgăduească. Faptele însă pe care le-am pus în sarcina D-luĭ Petrescu le voiŭ dovedi înaintea curțeĭ cu jurațĭ.

Poteceanu.

Iată și ordonanța dată de judecătorul de instrucție spre a fi trimis Poteceanu înaintea Curțeĭ cu Jurațĭ.

Ordonanță Nr. 960

Noĭ judecătorul de instrucție pe lângă Trib. Ialomița, avênd în vedere actele de procedură penală dresate contra luĭ *Nicu Poteceanu* de anĭ 37, născut în comuna Văleniĭ de Munte, domiciliat în Călărașĭ, de profesiune comerciant,—inculpat prin rechisitorul introductiv al D-luĭ Procuror cu Nr. 831 din 1891, pentru delictul de calomnie prevĕzut și pedepsit de art. 294 și 297 Pr. Civ.

Vĕzênd și rechisitorul definitiv al D-luĭ Procuror cu Nr. 1099,—espunem următoarele:

Ziarul *Adevĕrul* cu Nr. 765 din 9 Martie 1891, a publicat o corespondență intitulată *Junimiștiĭ din Călărașĭ*, prin care între altele se scrie că: „D-nul Atanasie Petrescu, pentru orĭ-ce slujbă ce dă cuĭ-va, ca director de prefectură, trebue să 'ĭ fure cu treĭ patru sute de francĭ, după cum este și slujbulița, etc."

D-l Petrescu a cerut să se deschidă acțiune publică în contra autoruluĭ articoluluĭ, prin care s'a simțit calomniat.

Făcêndu-se cercetărĭ s'a descoperit că: autorul corespondențeĭ *Junimiștiĭ din Călărașĭ* este birtașul Nicu Poteceanu. Acesta chemat la cabinetul nostru a recunoscut că dênsul este autorul corespondențeĭ prin care se critică Junimiștiĭ, întrebat apoĭ dacă poate dovedi faptele pe care le atribue D-luĭ Ath. Petrescu Directorul Prefectureĭ, a declarat că acuzațiunea sa este dreaptă, dar că n'o poate dovedi din cauză că D-l Petrescu, ocupând o înaltă funcțiune, ar putea să'ĭ paralizeze probele.

Considerând că inculpatul Poteceanu prin imprimate carĭ se vînd în public a propus asupra luĭ Athanasie Petrescu fapte carĭ, de ar fi adevĕrate, ar supune pe Petrescu la pedepse saŭ, măcar la ura și disprețul cetățenilor;

Considerând că inculpatul Nicu Poteceanu, n'a adus nicĭ o dovadă pentru a sprijini afirmațiunile sale făcute prin publicitate, — decĭ aceste imputărĭ pot fi socotite ca mincinoase;

Pentru motivele maĭ sus expuse și în unire cu requizitorul definitiv al D-luĭ Procuror, declarăm că există caz de urmărire contra luĭ Nicu Poteceanu, pentru delictul de calomnie prevĕzut și pedepsit de art. 294 și 297 C. P.

Conform art. 226 pr. c. p. dispunem ca afacerea să fie trimisă în cercetarea Curțeĭ cu Jurațĭ, — citindu-se ca inculpat Nicu Poteceanu, ca parte civilă Athanasie Petrescu, ambiĭ din Călărașĭ, — iar ca martor Thoma Basilescu, redactor la ziarul *Adevĕrul* domiciliat în Bucureștĭ Bulevardul Elisabeta Doamna.

Dată la cabinetul nostru azĭ 11 Maiŭ 1891.

(Sem). Judecător **Eust. Constantinescu.**
„ Grefier *D. Negreanu.*

* * *

Curtea cu jurațĭ achitând pe Poteceanu, a recunoscut că Pe-

trescu a luat parale de la aceĭ pe care i-a numit în slujbă.

Deschis'a D. Procuror acțiunea contra luĭ Petrescu pentru traficul ce a făcut din slujba luĭ?

D. Catargiŭ 'l maĭ găsește demn d'a fi funcționar sub guvernul D-sale?

Din păcate, parchetul nu'l urmărește și guvernul îl păstrează.

Vom reveni. **Un martor.**

Mizeriile Vasluiuluĭ

De două lunĭ de zile, D-nul D. Donicĭ în perspectivă viitorul prefect, umblă pe căĭ piezișe de a înlocui pe Primarul Comuneĭ, spre a face loc protejatuluĭ D sale.

Pentru acest scop favoritul D-sale prin denunțurĭ anonime către onor. Ministér de finanțe a calomniat într'un mod nedemn chiar de cea maĭ joasă persoană pe D. N. Ciurea. Aceste anonime aprobate verbal de D. Sandu Rășcanu și D. Donicĭ a provocat o anchetă financiară. D. Ministru de finanțe a trimes în anchetă pe D. sub-inspector Eliade. Nicăierĭ nu s'a vĕzut ca un inspector să steie într'un oraș douĕ-zecĭ zile spre a face inspecție și nu știu dacă D. Ministru știe despre aceasta, căcĭ pe fie-care zi se plătește de Stat 20 leĭ diurnă, ceea-ce ne face a crede că D. Eliade va maĭ sta încă vre-o 20 zile. Din inspecțiile făcute de D-sa, n'a putut să constate nicĭ cea maĭ mică lipsă în averea comuneĭ. Căcĭ comuna Vasluĭ se poate felicitá cu un asemenea primar, demn de a fi pus în capul afacerilor. Nu voiŭ D-le Redactor să vĕ descriŭ persoana pregătită de a fi primar, e de-ajuns, ca orașul Vasluĭ să'șĭ arunce o privire asupra trecutuluĭ sĕŭ. — Cetățeniĭ Vasluienĭ sunt indignațĭ în fața uneĭ asemenea mascarade politice, cea ce a făcut ca Consiliul comunal să se întrunească în o ședință extra-ordinară pentru a lua o hotărîre față cu atâtea calomniĭ înscenate de o singură persoană. Consiliul comunal în ședința de ierĭ, a avut o înfățișare demnă de niște adevĕrațĭ părințĭ aĭ comuneĭ. Indignațiunea în fața unor asemenea mișeliĭ era la culme. Ca rezultat s'a încheiat următorul proces-verbal care s'a înaintat ministeruluĭ de interne:

Proces-Verbal:

Considerând, că această anchetă a fost provocată de niște denunțărĭ anonime, mijloace reprobate, fie a unor ambițioșĭ, fie a unor rĕŭ-voitorĭ, fără curaj de acțiunele lor, care nu aŭ de scop, de cât vre-un profit în perspectivă, pe care astă-zĭ prin o administrațiune onestă nu'l pot avea; Considerând că noĭ consilieriĭ, avĕnd cunoștință de bună administrație a Comuneĭ, atât financiară cât și administrativă, cea-ce a motivat realegerea D-luĭ Primar actual, care a maĭ fost în capul Comuneĭ perioada de 4 anĭ trecuțĭ; — Avĕnd în vedere corectitudinea și buna mânuire a avereĭ Comuneĭ din partea D-luĭ Primar cât și D-luĭ Casier; Consiliul exprimă din noŭ încrederea sa în D. Primar actual, dorind ca comuna să se bucure de administrațiunea sa în viitor; Respinge demisia D-luĭ Casier, rugându'l a da și'n viitor bunele sale serviciĭ caseĭ comunale, de care nu avem de cât a ne felicita. — Vestejește prin votul sĕŭ pe denunțătoriĭ anonimĭ, care în acest caz nu sunt animațĭ de interesele Comuneĭ, ci de interese pur personale și meschine.

Vom vedea ce va face D. Ministru respectiv față cu o asemenea hotărîre a Consiliuluĭ comunal și a raportuluĭ actualuluĭ prefect și ce vor zice demascațiĭ în fața Opinieĭ publice. **Raul.**

50 DE ANI CORECTOR

D. Iosif Koch corector al ziaruluĭ *Neuigkeitș-Weltblatt* a serbat la 12 Iulie a. c. n., jubileul de 50 anĭ al activitățiĭ sale. Din incidentul acesta a avut loc în aceiașĭ zi seara, în stabilimentul luĭ Weigl din parcul Dreher, o serbare cu concert militar, disertațiunĭ și dans.

TIPURĬ PARLAMENTARE

Hariton Vacanță, zis RACOTĂ

Glumeț, flecar cu toată lumea,
Cu ceĭ maĭ marĭ foarte corect;
Și adese-orĭ spune-anecdote
Din aniĭ când a fost prefect.

—x—

In banca luĭ arar se vede,
Ci lăngă stenografĭ pe-un scaun;
Iar cine-va mĭ-a spus că este
Un senator cu chip de.. faun.

—x—

Politicos cu jurnaliștiĭ,
Citește rare orĭ gazete;
Dar une-orĭ, facĭ haz omeric,
Când îțĭ vorbește despre... fete!

—x—

Pe diplomatu face-adese,
Dar c'o naivă ignoranță;
Și în Senat nu ia cuvĕntul
De cât spre-a cere o... Vacanță!

Tradem.

Liga pentru Unitatea de culturâ a Românilor

Lista de subscripție a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Suma din urmă leĭ	1608.00
(Va urma) *Total leĭ*	*1608.00*

INFORMAȚIUNI

Foița MORȚIĬ ȘI VII *fiind aproape de sfîrșit, vestim pe cititoriĭ noștri că le vom procura o deosebită surpriză, zilele acestea, când vom începe publicarea uneĭ prea frumoase nuvele de* **Arsène Houssaye:**

LĂCRIMILE JEANEI

—✠—

Se pare că Regina a căzut nu numaĭ în disgrația cucoanelor din *high-life;* dar și în aceia a galantuluĭ director al *Monitoruluĭ oficial.*

Intr'adevĕr, în capul *Monitoruluĭ* de azĭ, D. Al. Cantacuzino se mărginește a anunța în mod foarte laconic și nereverențios plecarea Regineĭ:

M. Sa Regina a plecat Joĭ, 4 Iulie, la Venezia, pentru a lua băĭ de mare.

Altă dată D. Cantacuzino nu era așa de econom la vorbă, când pleca unul din membriĭ familieĭ regale.

Ce s'o fi întâmplat? Nu cum-va dorește directorul *Monitoruluĭ* ca și prințul Ferdinand să fie celibatar?

Alt-fel nu ne esplicăm lipsa de cavalerism a D-sale față cu Regina, care e pentru căsătoria luĭ Ferdinand.

—✠—

D. G. Vernescu prepară un proect de modificarea actualeĭ legĭ a creditelor agricole. Dupe acest proiect, ministerul va avea dreptul să numească patru membri în consiliul de administrație, alțĭ patru să fie aleșĭ ca până acum. Cu acest chip D-nul Vernescu, ar asigura în tot-d'auna preponderența și dictatura guvernuluĭ în consiliile de administrație ale creditelor din țară.

Dupe proectul D-luĭ Vernescu, membri consiliuluĭ de administrație, vor trebui să fie numițĭ saŭ aleșĭ numaĭ pe un period de patru anĭ.

—✠—

Facem o întrebare D-luĭ Ministru al cultelor:

Pentru ce de la 15 Iunie și până azĭ de când s'aŭ înaintat statele pentru eliberarea burselor nenorociților elevĭ în farmacie, nu s'a trimis Decanatuluĭ facultățeĭ de medicină (ce acum intră în vacanță) și pe aceĭ tinerĭ nenorocițĭ ce solicită ridicula sumă de leĭ 66 b. 66 pe timp de *treĭ* lunĭ?

Facem această întrebare și așteptăm rĕspuns, căcĭ vedem că se intră în alt trimestru șl nu se gândește la achitarea celuĭ precedent.

—✠—

Proprietara caseĭ No. 6 din strada Sf. Gheorghe noŭ, D-na Sevastița Jean, a venit la redacția noastră și s'a plâns în contra locataruluĭ D-sale D. C. Dobrescu, deputat de Argeș, poreclit chitanță, că aseară Miercurĭ 'i-a părăsit casa, neplătindu-ĭ chiria, care se ridică la cifra de vr'o 360 leĭ.

Neputându-ĭ da nicĭ o satisfacție ne mulțămim a publica faptul.

—✠—

Primim o scrisoare din partea locuitorilor din Fundătura Stufuluĭ, prin care ni se spune că apa stătută în bălțĭ s'a infectat și miroase de nesuferit.

Frigurile palustre și-aŭ făcut deja apariția.

—✠—

D. Ilariŭ Isvoranu, Ministru Domenielor, primind erĭ în audiență pe D. Ion Niculescu, președintele Societățeĭ *Curtea de Argeș*, i-a comunicat că a dispus să se dea Societățeĭ un ajutor de 1000 leĭ, pentru cumpărarca de scule ucenicilor sătenĭ meseriașĭ, care ies meșterĭ și primesc să se înapoieze cu meseria la comuna lor natală, promițĕnd că pe viitor încă va ajuta Societatea în această folositoare întreprindere.

—✠—

Consiliul de resboĭ al corpuluĭ al doilea de armată, a condamnat pe Căpitanul Elefterescu din regimentul 28 de dorobanțĭ la degradare, pentru ne supunere către colonelul sĕŭ.

Condamnatul a făcut apel la consiliul de revizie.

—✠—

Bugetul Teatruluĭ Național în stagiunea viitoare este fixat la țifra 4670 leĭ pe lună, pentru artiștiĭ angajațĭ.

—✠—

S'a promulgat legea comandamentelor militare prin care se desființează regimentele de linie.

—✠—

O circulară a Guvernuluĭ apărută în *Monitorul oficial* dă instrucțiunĭ autorităților din țară asupra aplicăreĭ legeĭ comerciuluĭ ambulant.

—✠—

D. Lascar Catargiŭ, se va întoarce astă-zĭ de la Sinaia.

—✠—

D. I. Frumușeanu, abonatul nostru din comuna Vierșanĭ, ni se plânge că nu primește regulat ziarul, de și noĭ expediarea o facem zilnică.

Atragem atenția D-luĭ colonel Gorjan, să ia mĕsurĭ.

—✠—

A apărut de sub tipar o folositoare carte pentru societatea noastră întitulată **Higiena și Administrația**, coprinzĕnd patru părțĭ:

1) Higiena, 2) Administrația internă, 3) Administrația externă și 4) Bucătăria practică și modernă.

Această lucrare este necesară și poate fi introdusă ca carte didactică în școlile de fete și în menajurĭ.

Se află de vânzare la autoare în Botoșanĭ, **Ana Căpitan Constantinescu**, str. Treĭ Erarhĭ și Bucureștĭ str. Fântâneĭ, No. 19, la librăria Socec Bucureștĭ, la libr. frațiĭ Ivașcu Botoșanĭ precum și la librăriile principale și debitanțiĭ specialĭ de tutunurĭ din capitalele tuturor județelor.

—✠—

A eșit de subt tipar *Noul Tarif Vamal* și se află de vĕnzare numaĭ la tipografia F. Göbl, pasagiul Român No. 12 „cu prețul de leĭ 3 banĭ 50.“

—✠—

Administrația ziaruluĭ „Adevĕrul“ *pentru a putea reduce cu 25 la sută prețul publicațiunilor, a renunțat cu desăvîrșire la serviciul* Agenția Havas *precum și celor-l'alțĭ agențĭ de publicitate și anunță pe numeroșiĭ sĕĭ cititorĭ și'n special pe D-niĭ comercianțĭ și industriașĭ, că în viitor anunțurile, inserțiile și reclamele se primesc numaĭ la Administrație, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.*

—✠—

ACCIDENTE

TULUSA 4 Iulie.— Trenul express de la Tulusa la Paris a deraiat azĭ noapte între Najac și Lagnepie; 12 vagoane s'aŭ resturnat; sunt mulțĭ călătorĭ rănițĭ; numaĭ unul e greŭ rănit.

NEW-EORK 4 Iulie.—Un tren de mărfurĭ s'a ciocnit cu un tren de călătorĭ lângă fortul Scott (Kausas), stație a linieĭ Missurĭ-Pacific; zece călătorĭ aŭ fost rănițĭ.

EMOȚIUNILE UNUI PREMIANT

(Schiță dupe natură)

28 Iunie 1891

Mâine e măreața zi a Sf. Petre! Mâine în fine îmĭ voiŭ vedea toate ambițiunile și planurile mele duse la bun capăt. Ah! Doamne! dă'mĭ putere d'a rezista. Momentul acela va fi pentru mine o reînviere. Să mĕ vĕd eŭ cu coroana pe cap? Să vĕd eŭ toate privirile ațiutite spre mine? Toate acele fețe drăgălașe surâzându'mĭ, aceĭ ochĭ tinerĭ electrizându-mĕ? Doamne! mare e puterea ta! Și acestea toate cuĭ le datorez? Sĕrmane cumnățel! Ce rĕsplată țĭ se cuvine ție? Și când mĕ gândesc că era aproape a mĕ prăvăli în abisul de unde d'abia am eșit. Zĕŭ! căʼmĭ vine a rîde. Eŭ premiul I? Eŭ care înainte rĕmâneam câte 2—3 anĭ într'o clasă să mĕ vĕd ridicat aci? Și când e vorba, ce numaĭ cu învĕțătura ese cine-va I-iŭ? Adică când întrebuințează cine-va fapte neoneste pentru a'șĭ ajunge scopul, e rĕŭ? Zică aceasta cine va voi eŭ din parte'mĭ sunt mulțumit. Câte intrige sf. Spiridoane? Câte fapte nedemne de poziția mea, adică maĭ bine zis câte necuviințe n'am întrebuințat? Și tot era aproape să mĕ cufund. Dar bietul nenea S? Vaĭ de pielea sĕrmanuluĭ meŭ cumnat. Numaĭ el știe câte bobârnace a mâncat pentru mine. Dar lasă. Nu te descuraja, dragă cumnățele, fiĭ tot așa de decis și curagios și la anul viitor; susține'mĭ nedreptatea, întrebuințează, reînoește toate necuviințele, planurile cele combinate între noĭ, și eŭ îțĭ voiŭ promite din parte'mĭ când voiŭ deveni, adică când voiŭ fi ceea-ce gândesc și ceia ce visez, îțĭ promit zic o pozițiune maĭ bună de cât acea pe care o aĭ.

Incă o noapte mĕ desparte de ziua cea nemuritoare. Incă 12 ore și visul meŭ de un an va deveni o realitate. Dacă poate fi cine-va maĭ fericit, maĭ vrednic de lauda celor neștiutorĭ, e d'a ajunge în momentul când să treacă pe dinaintea celor curioșĭ, d'a primi felicitările celor marĭ. Și eĭ nu știŭ orbiĭ că coroana mea stă rezemată de un cap ce e cam strâmt d'a o purta, că acea coroană s'a ridicat nu pe meritul meŭ personal, dar pe combinațiunĭ de note bine aranjate, pe milogeniĭ, pe lingușirĭ. Mĕ gândesc și mĕ minunez de ceea ce am făcut.

29 Iunie 1891

Ah! ce noapte urâtă am petrecut. Ce visurĭ teribile am avut. Se părea că umilul Director se schimbase, că în locu'ĭ venise un altul maĭ decis, maĭ just maĭ îndrăsneț. Și atuncĭ drăguțul și sĕrmanul meŭ cumnățel a fost destituit. Ce va maĭ fi și asta Sfinte Doamne? De când m'am sculat ochiul stâng se bate continuŭ. Dar nu e nimic. Ce prost sunt. Imĭ fac niște ideĭ așa de bizare și superstițioase, pare că aș fi un om de la țară! Curaj, cutăriță; domolează'țĭ bătăile inimioară; nu 'țĭ maĭ face ideĭ bizare, spirit îndrăsneț. Nu degiaba am în momentul de față 5 clase liceale. De grabă să mĕ îmbrac și să cer consiliĭ luĭ Nenea S, cum trebue să urmez și cuĭ să fac complimente. Dar să vedem cu ce haine să mĕ îmbrac. Cele albe și cu cămașa cea de lână? Mi-ar sta frumos nu-ĭ vorbă, dar n'o să mĕ prindă bine cu coroana.

Maĭ bine pun pe cele-lalte. Acum, sunt gata. Intr'un suflet voiŭ fi la grădină. Dar ce să puĭ, ce semn să iaŭ, ca să fiŭ cunoscut de ceĭ de prin grădină, că iaŭ premiul I? Aicĭ trebue puțină gândire. Iată ora 8 jum. și Prefectul n'a maĭ venit. Lumea e puțină. Se vede că n'aŭ auzit, că azĭ e solemnitatea distribuireĭ premiilor, și că eŭ voiŭ lua... Dar, în fine. Prefectul vine urmat de Polițaiŭ. Directorul începe a mormăi umilitul și cunoscutul sĕŭ discurs. A isprăvit și iată că a și început a chema. Moment fericit maĭ staĭ puțin spre a'mĭ stâmpăra bătăile inimeĭ! Ah! Doamne! îmĭ e teamă să nu pat ceva, când mĕ voiŭ vedea acolo .... Ce de emoțiunĭ avuĭ să îndur pentru a ajunge aci. Cum am trecut prin mijlocul aceleĭ mulțimĭ, ce mĕ privea așa de bine, nicĭ eŭ nu știŭ. Ce va fi crezĕnd lumea, când m'a vĕzut pe mine trecĕnd cu acest teanc de cărțĭ și cu coroana pe cap. Ce fericit sunt Doamne! Aș fi în stare să daŭ orĭ-ce, orĭ ce va fi maĭ scump pe acéstă lume, numaĭ d'a simțĭ aceste momente și la anul viitor. Dar acel vis, mereŭ îmĭ vine în gând fără să voiesc. Ferește-mĕ Doamne de așa ceva. Distituirea luĭ nenea, darea pe mâna unuĭ necunoscut, a cataloagelor și matriculilor școaleĭ, ar fi condamnarea mea. Atuncĭ nu voiŭ maĭ gândi la premiŭ, ci la promovarea mea.

30 Iunie 1891

Bine am făcut de am lăsat premiul acasă la Costică. Cel puțin se afle toțĭ de reușita mea. Surorile luĭ Costică vor fi vĕzut cărțile, coroana; azĭ când mĕ voiŭ duce, poate mĕ vor felicita. Ce frumusețĭ sunt acele fete! Când voiŭ strânge în mâinile mele, acea mănușiță, mĕ voiŭ crede transportat în regiunĭ cereștĭ! A primi felicitările fetelor, a mameĭ, poate chiar și a altor necunoscuțĭ ce se vor afla în casă la Costică și carĭ mĭ-aŭ vĕzut coroana, zĕŭ, e foarte plăcut aceasta. Am avut o idee frumoasă, când am lăsat *acel ceva* pentru care

---

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

(r)

Veronica Micle

Conferință despre viața și operile poetice, ținută în Ateneul Român în seara de 13 Decembre, cu ocasiunea inaugurăreĭ bustuluĭ sĕŭ.

Odinioară oameniĭ ne-avĕnd atâtea avînturĭ, atâtea turburărĭ, atâtea aspirațiunĭ, atâtea dorurĭ, îșĭ concentraŭ toată dragostea în D-zeŭ și — în aproapele; — nemurirea nu frământa pe nimenĭ, trebuințele eraŭ puține ș'așea, la vetrele lor, eĭ, trăiaŭ liniștițĭ ș'ajungeaŭ adâncĭ bătrînețe.

Pe vremea-aceia, acela care îndura fără se cârtească, maĭ multe chinurĭ, maĭ multe schingiuirĭ, fie pe câmp de luptă, fie pentru dragostea luĭ D-zeŭ ș'a aproapeluĭ, era lăudat și sfințit de către părințiĭ noștri bisericeștĭ.

Exemplele cele bune, povețele, le daŭ bătrâniĭ; tineriĭ le ascultaŭ și numaĭ urmând ast-fel eĭ, aŭ putut să ne dea o religiune și o morală demnă de pacînicia, de răbdarea și de înțelepciunea lor!

Maĭ târziŭ, nevoile înmulțindu-se, curiozitatea devenind maĭ mare, în diferite ramurĭ, uniĭ oamenĭ s'aŭ specializat, s'aŭ perfecționat așa de mult, în cât, prin serviciile aduse semenilor lor, eĭ sunt ca niște sfințĭ. Pe aceștia, spre a le proba recunoștința lor, oameniĭ îĭ eternizează săpându-le chipul în ipsos, în petră, în bronz, și așa dînșiĭ remân întru pomenire.

Azĭ, acea națiune e maĭ fericită și maĭ înaintată în arte și în invențiunĭ, care are maĭ multe monumente închinate celor ce, pe asemenea căĭ, aŭ știut a se ilustra!

In zilele noastre geniĭ ca: Edison. Lesseps, Pasteur, nu strălucesc ca și niște sfințĭ? Prin descoperirile lor, n'aŭ adus eĭ foloase întregeĭ omenirĭ? Este posibil ca vr'o națiune să'ĭ nesocotească saŭ patriile lor să nu se folosească de dînșiĭ?

Până să se consolideze țara noastră, a suferit destul, cu toate acestea dela descălicătoare, câte nu sunt însă ființele scumpe a căror monumente trebuiaŭ să fie deja așezate pe piețele și în sanctuarele noastre? (Aplause.)

Caractere, oamenĭ carĭ se merite sfințirea, în acest chip, s'aŭ găsit la noĭ în toate timpurile și în toate împrejurările. Istoria ne probează 'n de-ajuns acest adevĕr; că i-am uitat un moment, aceasta nu am făcut'o din ingratitudine dupĕ cum o spune și eruditul profesor, D. V. A. Ureche, în desăvârșitul sĕŭ studiu: Despre Gheorghe Asachy. Românul nu ujtă nicĭ o dată pe acela care, p'asemenea căĭ îșĭ glorifică numele, dar nicĭ îngădue pe acela pe care i'l intină; maĭ de vreme saŭ maĭ tărziŭ, fie care, îșĭ ia resplata așea după cum a trăit, așea după cum a lucrat.

Cu bucurie dar trebue să depunem obolul nostru pentru asemenea scopurĭ frumoase și că am rĕmas oare cum înapoĭ să nu ne speriăm și aceasta nu se poate atribui lipseĭ de recunoștință saŭ a gustuluĭ pentru dreptate și frumos, nicĭ de cum; ci, până maĭ erĭ alată-erĭ, deprinșĭ a aștepta totul de la inițiativa statuluĭ ni se părea ciudată mișcarea în acest sens, ne venea peste mână a ne deslega băerile pungeĭ în folosul public!

Orĭ ce lucru însă vine cu timpul, dovadă atâtea statuĭ ce se ridicară la noĭ, de câțĭ-va anĭ încoace și inițiativa luată de D. Constantin Esarcu pentru clădirea Ateneuluĭ Român.

Da, un asemenea monument ridicat în capitala Românieĭ, din pungile Românilor. ne dovedește zic, în de ajuns, aceia ce poate o hotărîre înțeleaptă șĭ-o voință de fier!

Sigurĭ aŭ fost apostoliĭ că religiunea luĭ Isus Christos este întemeiată când aŭ vĕzut ridicĕndu-i-se casă învĕțătoruluĭ lor, —biserica;—sigurĭ să fim noĭ Româniĭ că cu un asemenea sanctuar munca intelectuală, artele, vor lua un maĭ mare avînt maĭ cu seamă că: *Astă-zĭ, nemurirea nu maĭ este ceva care să nu frământe pe nimenĭ!*

Vorbind de aceia ce poate inițiativa privată într'un stat, nu pot să trec fără a aminti despre un eveniment, rar în istoria neamurilor,—exemplul dat de Francezĭ,—dupĕ resbelul de la 70 când la un singur strigăt de nevoe, în loc de 5 miliarde cât trebuia Francezilor spre a plăti tributul ce se cuvenea Germanilor învingătorĭ, s'aŭ adunat, numaĭ din pungile cetățenilor și în câte-va ceasurĭ 15 miliarde! Colosal.

Dar 'mĭ vețĭ zice: prin câte nu trecuse poporul Francez de la consolidarea luĭ și câte nu sunt și resursele sale! Cu atât maĭ mult voiŭ zice eŭ, la noĭ când se face ceva d'acest soiŭ meritul să'l socotim cu mult maĭ mare!

E adevĕrat că regenerarea noastră n'a început de mult și că toate începuturile sunt grele; cu timpul însă se sperăm că aŭ să se facă toate așea după cum doresc inimile noastre pentru înflorirea patrieĭ. Și, zic aceasta cu siguranță căcĭ, pe lângă că iubim arta și frumosul, suntem convinșĭ că: Civilizațiunea popoarelor se cunoaște maĭ ales dupĕ monumente, pe viitor dar n'om sta cu mânele 'n sîn nu ne vom maĭ da înapoĭ nicĭ unul de la datorie!

De câțĭ-va anĭ, care este strigătul de bine obștesc care să nu găsească rasunet în inimile noastre? Ce scop frumos și-a propus cine-va și să nu *ajungă* la limanul dorit?

Ziseĭ, maĭ adineaurĭ, că nemurirea frământă pe toată lumea și e firesc să fie ast-fel căcĭ, fără de aceasta, în ce ar sta progresul omenireĭ?

Calea până la nemurire e spinoasă și numaĭ având cine-va un talent natural o poate ajunge ci, va lupta și arme puternice ca: *răbdare, perseverență, abnegațiune*, pe acestea vedețĭ nu le poate avea toată lumea și fără de ele... de aceia unde le găsim trebue să ținem seamă de dânsele.

Hotărârea mea, d'a ridica bustul uneĭ scriitoare române, vine tocmaĭ din această causă și din dorința de a vedea pe femeĭ râvnitoare de muncă și de hărnicie. (Aplause). Fie-care să-șĭ sacrifice timpul săŭ pentru artă și aicĭ femeia are toată libertatea. A dori maĭ mult este a nu ține seamă de constituțiunea eĭ. (Aplause). Libertatea politică ar fi ceva nepotrivit cu talia sa. (Aplause). Dulcea sclavie de anĭ ș'o datorește șieșĭ; cu ea ar fi bine să se mulțumească și după cum am spus, fiind socoteală de importantul sĕŭ rol în societate, să nu ceară maĭ mult!

Florile delicate și plăpânde se țin sub sticlă. (Va urma)

am *ţintit* şi *muncit* întreaga noastră familie, acasă la Costică. Poate chiar acea coroană, pe care am pus'o pe capul meŭ, va fi pus'o şi acele fetişoare. Acest contact mĕ va face maĭ mult de cât fericit. Să umblu prin cărţile prin carĭ poate va fi umblat mănuşiţele şi privirea focoasă a D-şoarelor; e un ce neatins de altul până acum. Şi aceste toate fericirĭ cuĭ le datorez? Neobositului meŭ cumnat. **O. Brăileanu.**

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

Ştirĭ telegrafice

ATENA, 4 Iulie. — Consiliul de miniştri a decis să impună Societăţeĭ pentru secarea laculuĭ Kopais amenda toată de 1.550.000 drahme, prevĕzută prin contractul pentru neterminarea lucrărilor la termen, fapt constatat oficial.

Ştirile din Creta spun că populaţia din Retymo, sub pretext că nu e protegiată de autorităţĭ, a organizat o gardă civică, lucru ce l'a comunicat guvernatoruluĭ.

ROMA, 4 Iulie. — Agenţia Stefani anunţă că negociările comerciale între Germania, Austro-Ungaria şi Italia s'aŭ amânat până când se vor termina şi negociările ce se fac în acest moment la Viena cu Elveţia.

PARIS, 4 Iulie. — Greva lucrătorilor şi a amploiaţilor drumurilor de fier a luat oare-care întindere; 6,000 de lucrătorĭ s'aŭ întrunit după amiazĭ şi aŭ votat continuarea greveĭ.

— *D. Carnot a semnat decretul care crează marĭ companiĭ de colonizare.*

LONDRA, 4 Iulie.—Prinţul George al Grecieĭ a sosit în timpul nopţiĭ; el a tras la Marlboroughhouse.

MECA, 4 Iulie.—**33 de cazurĭ de holeră s'aŭ constatat al'altăierĭ.**

HEIDELBERG, 4 Iulie.—Starea principeseĭ Milena este foarte satisfăcătoare.

Inmormêntarea luĭ M. Kogălniceanu

(Urmare)

Cortegiul s'a format în curtea Metropolieĭ şi-a pornit la orele 4 în următoarea ordine:

Un pluton de jandarmĭ călărĭ;
Colivele şi colaciĭ;
Corurile vocale de la Metropolie şi de la Sf. Spiridon;
Clerul;
Decoraţiile în numĕr de 22;
Treĭ care cu coroane;
Carul funebru;
Familia;
Reprezentanţiĭ guvernuluĭ;
Reprezentantul M. S. Regeluĭ;
Delegaţiunea Senatuluĭ;
Delegaţiunea Camereĭ;
Delegaţiunea Academieĭ Române;
Consiliul comunal cu primarul şi stindardul comuneĭ;
Comandantul corpuluĭ de armată;
Prefectul de judeţ;
Prefectul de oraş;
Delegaţiunea Curţeĭ de Casaţie;
Primul-preşedinte al Curţeĭ cu consilieriĭ;
Procurorul-general cu procuroriĭ de Curte;
Primul-preşedinte al Tribunaluluĭ cu membriĭ;
Primul-procuror al Tribunaluluĭ cu procuroriĭ de secţie;
Decanul advocaţilor cu Consiliul de disciplină;
Consiliul judeţian;
Membriĭ Epitropieĭ Sf. Spiridon;
Casierul general al judeţuluĭ Iaşĭ;
Directorul telegrafuluĭ şi poşteĭ;
Camera de comerţ;
Amicii defunctuluĭ;
Rectorul Universităţeĭ cu profesoriĭ;
Delegaţia căilor ferate;
Delegaţia studenţilor;
Delegaţiunea partiduluĭ liberal;
Delegaţiunea corpuluĭ telegrafo-poştal;
Delegaţiunea Societăţeĭ de medicĭ şi naturalişti;
Delegaţiunea preseĭ;
Directorul Liceuluĭ cu profesoriĭ şi eleviĭ;
Rectorul Seminaruluĭ Veniamin cu profesoriĭ şi eleviĭ;
Conservatorul şi Societatea dramatică;
Directorul, profesoriĭ şi eleviĭ Şcoaleĭ de Belle-Arte;
Directorul Şcoaleĭ technice, cu profesoriĭ şi eleviĭ;
Directorul Şcoaleĭ comerciale cu profesoriĭ şi eleviĭ;
Directorul Şcoaleĭ normale Vasile Lupu cu profesoriĭ şi eleviĭ;
Directorul Şcoaleĭ de meseriĭ cu profesoriĭ şi eleviĭ;
Primariĭ comunelor rurale aflătorĭ în Iaşĭ;
Diferite Societăţĭ şi corporaţiĭ;
Diferite delegaţiunĭ;
Regimentul 7 de linie;
Un batalion din Regimentul 16 de dorobanţĭ;
Un escadron de călăraşĭ;
O baterie de artilerie;
Un detaşament de jandarmĭ pedeştri;
Un pluton de jandarmĭ călărĭ.

Trecerea cortegiuluĭ a durat 30 de minute.

Pe drum cortegiul s'a oprit la fie-care respintene, ca să se facă prohodul obicĭnuit.

La cimitirul „Eternitatea“

Parcurând Stradele Ştefan-cel-Mare, Golia, Cucu şi Eternitatea în ordinea de maĭ sus şi avênd în partea stângă un cordon de sergenţĭ de oraş, iar în partea dreaptă unul de jandarmĭ pedestri, cortegiul a ajuns la cimitirul „Eternitatea“ pe la orele 5 p. m.

Cimitirul era pavoazat.

Carul funebru s'a oprit înaintea capeleĭ. Primariĭ ruralĭ şi moşneniĭ aŭ luat sicriul şi l'aŭ dus pe braţe lângă cavoŭ, în partea stângă a cimitiruluĭ, pe un catafalc.

In timpul acesta trupele s'aŭ înşirat pe ambele laturĭ ale aleeĭ cimitiruluĭ.

După un noŭ serviciŭ religios, oficiat cu cântările corurilor vocale, aŭ urmat discursurile. Aŭ vorbit: D. P. Răşcanu, din partea Universităţeĭ din Iaşĭ; D. G. Tocilescu, din partea Universităţeĭ din Bucureştĭ; D-nul George D. Palladi, în numele Clubuluĭ liberal din Bucureştĭ; Domnul Aron Densuşanu, în numele Clubuluĭ naţional-liberal din Iaşĭ; D. Leon Grigorescu, student, din partea Asociaţiuneĭ studenţilor universitarĭ din Iaşĭ; D. C. Vasiliu, din partea studenţilor universitarĭ din Bucureştĭ, — iar la urmă D. Locot.-colonel C. Langa, primarul, în numele Comuneĭ Iaşĭ.

Apoĭ sicriul a fost luat din noŭ de primariĭ săteştĭ şi de moşnenĭ şi dus în cavou, în care timp trupele i-aŭ făcut onorurile militare, muzica a cântat imnul naţional şi s'aŭ dat salve de puştĭ şi focurĭ de tunurĭ.

La 7 şi jum., ceremonia terminându-se, lumea s'a retras în ordine.

Ultime Informaţiĭ

In „*Adevĕrul*“ ce va apare mâine Sâmbătă cu data de Duminecă, Directorul nostru va începe a arăta părerile sale în CHESTIUNEA EVREIASCA.

—✠—

Corpul învĕţământuluĭ în genere este convocat pe ziua de 6 Iulie curent, orele 9 a. m., în localul şcoaleĭ Petrache Poenaru, spre a se consfătui pentru trimiterea uneĭ delegaţiunĭ la ministerul de finanţe, căcĭ astă-zĭ secretarul-general a spus unuĭ profesor, că nu se vor achita soldele până la 15 ale curenteĭ.

—✠—

Indată ce Impĕratul Germanieĭ va sosi la Berlin, Prinţul Ferdinand a primit ordin ca să se prezinte înaintea Sa spre a fi dojenit.

—✠—

D. Dr. legist Minovicĭ, cercetând rana D-luĭ Lecca a opiniat că D-sa nu poate fi dus în arestul preventiv de la Văcăreştĭ, de oare-ce orĭ ce mişcare de astă-zĭ în zece saŭ cincĭ-spre-zece zile, i-ar aduce cel maĭ mare pericol agravându'ĭ rana.

In urma acesteĭ declaraţiĭ a D-luĭ Minovicĭ, D-l Lecca rĕmâne arestat tot la hotelul Capşa unde locueşte.

—✠—

In bugetul anuluĭ acesta, consiliul comunal din Brăila a şters din buget patru sub-comisarĭ cl. II. Dar în Aprilie, fiind-că eraŭ alegerile, prefectul judeţuluĭ împreună cu poliţaiul temêndu-se să nu piarză patru oamenĭ, carĭ ar fi putut să le fie de mare folos, a lăsat pe aceştĭ patru subcomisarĭ să *ajute* la alegerĭ, la balotage, şi să scoată deputaţĭ după porunca guvernuluĭ.

Când a venit vremea lefeĭ, bieţiĭ oamenĭ, după atâta muncă, alergătură şi linguşire, în loc să primească în mână ceĭ 70—80 leĭ, D. poliţaiŭ le trimete ca gratificare un ordin prin care se spunea că sunt ştersĭ din buget pe ziua de 1 Aprilie şi că nu maĭ face parte din poliţie de la zisa dată.

Işĭ poate închipui orĭ-cine mirarea bieţilor oamenĭ când primiră adresa iscălită de D. Poliţaiŭ I. Georgescu. Decĭ, D-niĭ reprezentanţĭ aĭ judeţuluĭ Brăila, din actuala Cameră sunt aleşiĭ a câtor-va bieţĭ subcomisarĭ daţĭ afară, cărora le datoreşte leafa pe 19 zile din expirata lună Apriliŭ.

—✠—

D. Sfetescu primul-procuror al Parchetuluĭ de Ilfov, a dat ordonanţa sa definitivă în privinţa celor doĭ sergenţĭ de stradă, carĭ vĕzênd bătaia între D-niĭ Popovicĭ, Lecca, Gherghel etc., n'aŭ dat ajutor.

—✠—

Din buzunarul D-neĭ Economu, soţia D-luĭ deputat Economu, s'a furat saŭ s'a pierdut un portofoliŭ cu suma de una mie douĕ-zecĭ leĭ şi un ceas de aur. D-na Economu a observat dispariţia portofeluluĭ când intrase într'o pânzărie în strada Lipscanĭ. Poliţia a fost avizată.

—✠—

Studenţiĭ Şcoaleĭ de Sciinţe Politice şi Administrative din Bucureştĭ, carĭ aŭ aderat la excursiunea ştiinţifică proectată a se face Duminică 7 curent, sub conducerea D-luĭ profesor de medicină legală şi toxicologie, — sunt rugaţĭ a se întruni în sus citata zi la 6 ceasurĭ dimineaţa, în localul Societăţeĭ Calea Victorieĭ (Casa Mercuş) de unde vor pleca în excursiune.

—✠—

Anunţăm cu plăcere că D-l Gh. Niculescu (Câmpina) a susţinut cu succes teza sa de doctor în Medicină.

—✠—

Cu începere de azĭ, Direcţia Băilor Eforieĭ, a pus în funcţionare un noŭ aparat sistematic de duşĭ, pe carĭ l'a adus din Viena.

ULTIME TELEGRAME

PARIS, 4 Iuliŭ.—Măsurĭ de precauţiune s'aŭ luat cu scopul de a împedica pe lucrătoriĭ greviştĭ aĭ drumurilor de fer de a corupe cele l'alte grupurĭ. Ast-fel amploiaţiĭ de ace şi de semnale, nu vor fi derangiaţĭ, 180 de soldaţĭ de geniŭ s'aŭ îndreptat către gara de mărfurĭ din Batignolles pentru a înlocui pe greviştĭ, dacă va fi nevoie.

Se asigură că poliţia a ordonat să facă să se supravegheze liniile de drum de fier din împrejurime, la o distanţă de 10 kilometre de către gendarmĭ şi de garda republicană. Orĭ-ce grevist, care ar încerca să împedice lucrul, va fi îndată arestat.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“ (168)

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

XIII

Rescumpĕrat

Campayrol, zicea suspinând:

— Treĭ sute miĭ francĭ! Treĭ sute miĭ francĭ! Şi pentru cine? Pentru vagabonzĭ obişnuiţĭ a trăi cu pâine neagră, şi brînză de capră!

— Şi pe urmă? întrebă şeful cu aerul sĕŭ rîzător.

— Pe urmă?

— Cum?

Campayrol manevră ca un batalion de elită.

Se zbuciuma, striga, se ruga, ameninţa.

In fine căpătă o reducere.

Briganziĭ trebuiaŭ să se mulţumească cu o sumă egală, încă treĭ sute de miĭ fr., dar de această dată în monedă sunătoare de aur şi de argint.

Nenorocitul i-ar fi trăsnit dacă ar fi avut în acel moment tunetul ceresc la dispoziţie şi ar fi dorit maĭ bine să piară cu dânşiĭ, aşa era de turburat.

Dar eĭ eraŭ ceĭ maĭ tarĭ.

Estagnou rîdea, ridicêndu-şĭ mâinele ca Pilat, de întâmplare.

Contrabandieriĭ prevĕzuse totul.

Unul dintre dânşiĭ avea o calamară de corn, condee de pană de Vultur şi hârtie bună pe care Campayrol scrise blancheruluĭ săŭ cele ce urmează:

„Scumpe Domnule:

„Eŭ sînt în Ispania unde găsesc o excelentă afacere de tratat. Am nevoe de 300,000 fr. în aur. Vindeţĭ din valorĭ până la concurenţa acesteĭ cifre şi remiteţi-mĭ prin omul meŭ de casă, Louis Pascal Savin, care vĕ aduce această scrisoare şi-mĭ da suma de care am nevoe urgentă, după ce veţĭ da fondurile veţĭ primi chitanţă.

„Cunoaşteţĭ deja pe acest băiat onest.

„Imĭ veţĭ face un serviciu real lucrând cât maĭ iute.

„Primiţĭ asigurarea celor maĭ bune sentimente.

„*Eusèbe Campayrol*“

„25 Iulie 1888 — Pênă, aproape de Vanasque, Ispania“

„P. S.— Nu voesc să vĕ desimulez şi vĕ spun că afacerea mĕ interesează în cel maĭ înalt grad. E vorba de libertatea mea. Sînt surprins de o bandă de rĕĭ făcătorĭ, şi-mĭ făgăduesc să mĭ facă rĕŭ dacă suma reclamată nu le-ar fi dată în 8 zile.

„Inutil de a maĭ preveni justiţia; ea ar sosi prea târziŭ pentru a mĕ scăpa şi eŭ prefer viaţa înainte de banĭ. Aţĭ înţeles nuĭ aşa?“

După două oare, majorul era internat într'o colibă ciobănească ca şi aceea a călăuzuluĭ săŭ Estagnoŭ, pe un vîrf de munte inaccesibil, unde nu se vedea ţipenie de om decât poate de vre-o două orĭ pe an.

Fidelul Savin, e condus de Estagnoŭ care n'avu nicĭ o greutate de a-l încredinţa de inocenţa sa, ajungea la Cauterets pentru aşĭ lua drumul de fier şi a se achita de misiunea sa.

Să maĭ spunem că ordinul majoruluĭ a fost esecutat şi iute?

Câte-va zile după aceia, Savin reapăru la Cauterets unde Estagnou îl aştepta pentru aĭ servi de călăuz.

Briganziĭ sunt şi eĭ oneştĭ în felul lor.

Primind sacul enorm pe care omul de casă îl aduse, se grăbiră să dea drumul prisonieruluĭ lor.

Era şi timp.

In maĭ puţin de o săptămână, grasul Campayrol slăbi ca un ţîr.

El era la o vârstă unde emoţiunile foarte tarĭ sînt mortale, dacă nu pentru corp atuncĭ pentru inteligenţa bătrîneţeĭ.

Flacăra se stingea vĕzênd cu ochiĭ.

Bandiţiĭ îl puseră în libertate.

In ziua când părăsi Cauterets pentru Paris, Victurnien Sagot, expediat de Contesa de Vaunoise şi George Dambert, sosi la locul Calveruluĭ.

Urmăriţĭ de gendarmerie, din cauza delictelor de contra bandă, eĭ uitase cadavrul conteluĭ şi scrisoarea luĭ Campayrol către alcad.

Trimisul Blancheĭ de Charnay fu martorul unuĭ spăimântător spectacol.

La picioarele Cruceĭ, mortul zăcea cu sabia în piept.

Vulturiĭ îl sfâşiase bucăţĭ, bucăţĭ.

Implacabilĭ în ura sa, avênd neîncetat înaintea eĭ imaginea ficeĭ sale Giovana la Morgă, văduva sa se mulţumi de al înmormânta în cimitirul Pêneĭ, lângă zidurile biseriseĭ.

O mare piatră de marmură neagră acoperia mormântul săŭ cu inscripţia:

Filip Nogaret conte de Vaunoise şi două date:

20 Aprilie 1835—25 Iulie 1888.

XIV

Intoarcerea

Rana luĭ Georges Dambert era maĭ grava, de cum se părea.

In ziua de 7 August, opt zile după punerea în libertatea majoruluĭ Campayrol în casa luĭ Courbevoie, Jeana Baudru, în doliŭ după sora de la care nu primise de cât o sărutare in strada Cambon, sărutare pe care o dăduse moarteĭ pe patul eĭ funebru, Jeana veghea lângă tatăl săŭ întins în fotoliŭ.

Numaĭ avea frigurĭ şi tămăduirea începea.

Georgos Dambert era palid şi profund trist.

Zguduiturile celor din urmă sĕptămânĭ zbuciumaŭ această natură puternică.

Văzând pe fiica sa şezênd lângă dînsul el cugeta la ceialaltă, moartă.

El le iubea pe amîndouă de opotrivă.

Plecând din Luz, Georges Dambert, câte-va oare după teribilul duel din Calver, nu expediase de cât o telegramă din două cuvinte, către Contesa de Vaunoise.

„Sînteţĭ văduvă“.

Blanche de Charnay o primi cu ochiĭ secĭ.

Nu-ĭ maĭ remânea putere să plângă.

Toate lacrimile sale cursese pe mormântul ficeĭ sale Giovana.

Depeşa luĭ Georges Dambert nuĭ dădu alte învĕţăturĭ.

Ea trebui să aştepte întoarcerea luĭ.

Fără să-ĭ pese de opiniunea lumeĭ ea alergă la casa eĭ din Tilleuls, unde a stat pênă la sosirea luĭ.

(Va urma)

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orşova. . .	Sâmb.	4^{30} p.m.	Lunĭ	4^{30} p.m.	Joĭ	4^{80} p.m.
« Severin . .	«	7 «	«	7 «	«	7 «
« Brsa-Palanca.	«	8^{40} «	«	8^{40} «	«	8_{40} «
« Radujevatz .	«	10^{15} «	«	10^{15} «	«	10_{15} «
« Gruia . . .	«	10^{40} «	«	10^{40} «	«	10_{40} «
« Calafat . .	Dum.	12^{30} a.m.	Marţ.	12^{30} «	Vin.	12_{30} a.m.
« Widdin . .	«	1^{45} «	«	1^{45} «	«	1_{45} «
« Lompalanca	«	4 «	«	4 «	«	4 «
« Bechet . .	«	6^{35} «	«	6 «	«	6_{35} «
« Rahova . .	«	7 «	«	7 «	«	7 «
« Corabia . .	«	9 «	«	9 «	«	9 «
« Nicopolĭ . .	«	10^{40} «	«	10^{40} «	«	10_{40} «
« Măgurele .	«	11 «	«	11 «	«	11 «
« Zimnicea .	«	12^{5} p.m.	«	12^{50} p.m.	«	12_{50} »
« Şiştov . . .	«	1^{30} «	«	1^{30} «	«	1_{30} «
« Ruaciuk . .	«	4^{45} «	«	4^{45} «	«	4_{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ	3 a.m.	Merc.	3 «	Sâm.	3 a.m.
« Turtukaia .	«	5^{15} «	«	5^{15} «	«	5_{15} «
« Olteniţa . .	«	5^{30} «	«	5^{30} «	«	5_{30} «
« Călăraşĭ (or.)	«	5^{80} «	«	5^{30} «	«	5_{80} «
« Silistria . .	«	7^{30} «	«	7^{80} «	«	7_{30} «
« Ostrov . .	«	8 «	«	8 «	«	8 «
« Cernavoda .	«	11 «	«	11 «	«	11 «
« Hârşova . .	«	1 «	«	1 «	«	1 p.m.
« Gura-Ialomiţ.	«	1^{30} «	«	1^{30} «	«	1^{30} «
în Brăila . . .	«	4^{80} «	«	4^{80} «	«	4^{80} «
« Galaţĭ . . .	«	5^{80} «	«	5^{30} «	«	5^{30} «

CURSE IN SUS:

Dela Galaţĭ . . .	Marţĭ	9 a.m.	Joĭ	9 a.m.	Dum.	9 a.m.
« Brăila . . .	«	10_{24} «	«	10_{24} «	«	10_{24} «
« Gura-Ialomiţ.	«	2^{20} p.m.	«	2^{20} p.m.	«	2_{20} p.m.
« Hârşova . .	«	3 «	«	3 «	«	3 «
« Cernavoda .	«	6 «	«	6 «	«	6 «
« Ostrov . .	«	9 «	«	6_{44} «	«	9_{44} «
« Călăraşĭ (or.)	«	7 «	«	7^{30} «	«	7_{30} «
« Silistria . .	«	11 «	«	11 «	«	11 «
« Olteniţa . .	Merc.	2^{80} a.m.	Vin.	2^{30} a.m.	Lunĭ	2_{30} a.m.
« Turtukaia .	«	2_{45} «	«	2_{44} «	«	2_{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	«	6 «	«	6 «	«	6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	«	10^{10} «	«	10_{40} «	«	10_{40} «
« Rusciuk . .	«	11^{30} «	«	11^{30} «	«	11_{30} «
« Şiştov . . .	«	2_{45} p.m.	«	2_{45} «	«	2_{44} p.m.
« Zimnicea .	«	3_{15} «	«	3_{15} p.m.	«	3_{14} «
« Măgurele .	«	5_{40} «	«	5_{40} «	«	5_{40} «
« Nicopolĭ . .	«	5_{50} «	«	5_{50} «	«	5_{50} «
« Corabia . .	«	7_{40} «	«	7_{40} «	«	7_{40} «
« Rahova . .	«	10_{25} «	«	10_{24} «	«	10_{24} «
« Bechet . .	«	10_{40} «	«	10_{40} «	«	11_{40} «
« Lompalanca	Joĭ	4 «	Sâmb.	4 a.m.	Marţĭ	4 a.m.
« Widdin . .	«	6_{45} «	«	6_{45} «	«	6_{44} «
« Calafat . .	«	7^{15} «	«	7_{15} «	«	7_{14} «
« Gruia . . .	«	10 »	«	10 «	«	10 «
« Radujevatz .	«	10^{15} «	«	10^{15} «	«	10_{14} «
« Brsa-Palanca.	«	12 p.m.	«	12 p.m.	«	12 p.m
în Severin . .	«	2^{80} «	«	2_{30} «	«	2_{30} «
Dela Severin . .	«	3^{80} «	«	3_{30} «	«	3_{30} «

Cursele vaporului local între Galaţi-Reni-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:
Dela Galaţĭ la Renĭ-Tulcea-Ismail: Marţĭ, Joĭ şi Duminica la 8 ore dimineata.

PORNIRE IN SUS:
De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galaţĭ: Mercurĭ, Vinerĭ şi Lunĭ la 8 ore dimineaţa.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu.

Bucurestĭ. — Tipografia Thoma Basilescu. Bulevardul Elisabeta, 111